

Dosarul nr. 2ra-1239/22
2-21104000-01-2ra-05092022

Instanța de fond: Judecătoria Orhei, sediul central – S. Lazari
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – N. Budăi, I. Dutca, D. Băbălău

ÎNCHEIERE

28 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Elena Sîrbu, reprezentat de avocatul Valentin Guțu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Elena Sîrbu împotriva lui Nicolae Cerap, intervenient accesoriu, Direcția pentru protecția drepturilor copilului sectorul Buiucani, mun. Chișinău cu privire la decăderea din drepturi părintești și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din data de 02 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a respins apelul declarat de către Elena Sîrbu, s-a menținut hotărârea din data de 22 noiembrie 2021 a Judecătoriei Orhei, sediul central,

constată:

La 13 iulie 2021 Elena Sîrbu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Nicolae Cerap, prin care a solicitat decăderea acestuia din drepturile părintești și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată Elena Sîrbu a indicat că cu Nicolae Cerap s-a aflat în relații de căsătorie. Din relația acestora, s-a născut la xxxxx copilul xxxxx.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 28 noiembrie 2019 Elena Sîrbu și Nicolae Cerap au divorțat, domiciliul copilului fiind stabilit cu mama Elena Sîrbu. Totodată, s-a dispus încasarea de la Nicolae Cerap în beneficiul Elenei Sîrbu a pensiei de întreținere pentru copilul minor, în cuantum de 1 500,00 lei lunar, până la atingerea majoratului copilului. Ulterior, cu acordul lui Nicolae Cerap a schimbat numele de familie a acesteia și a copilului din „Cerap” în „Sîrbu”.

Reclamanta a indicat că Nicolae Cerap a efectuat doar un singur transfer cu titlu de pensie pentru întreținerea copilului minor în sumă de 1 000,00 lei, continuând să se eschiveze de la exercitarea obligațiilor părintești, inclusiv și de la plata pensiei de întreținere a copilului.

Elena Sîrbu a comunicat că Nicolae Cerap nu manifestă interes față de fiul

minor, nu-l vizitează niciodată, nu a contribuit la întreținerea și educația lui, se eschivează de la executarea obligațiilor părintești, motiv pentru care a solicitat decăderea acestuia din drepturile părintești.

Prin hotărârea din data de 22 noiembrie 2021 a Judecătorei Orhei, sediul central s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către Elena Sîrbu împotriva lui Nicolae Cerap, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului a sectorului Buiucani, mun. Chișinău cu privire la decăderea din drepturile părintești și compensarea cheltuielilor de judecată (f.d. 69, 76-78).

Hotărârea instanței de fond a fost contestată cu apel, în termen, de către Elena Sîrbu. (f.d.74,91-92)

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 02 iunie 2022 a respins apelul declarat de către Elena Sîrbu, a menținut hotărârea din data de 22 noiembrie 2021 a Judecătorei Orhei, sediul central. (f.d. 117,118-128)

Instanțele de judecată în temeiul art. 62, alin. (4), art. 67 din Codul familiei în colaborare cu art. 16, art.18, alin. (1) din Legea nr. 338 din 15 decembrie 1994 privind drepturile copilului în colaborare cu art. 3, alin. (1), art. 5 și art. 9 din Convenția Internațională cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989 din New York au concluzionat că cererea de chemare în judecată depusă de către Elena Sîrbu este neîntemeiată, deoarece pentru decăderea din drepturile părintești pe motivul eschivării de la plata pensiei de întreținere este necesară existența unor probe pertinente, care ar demonstra cu certitudine că, părintele se eschivează cu rea credință, inclusiv cu viclenie, de la plata pensiei de întreținere. Abuzul de drepturile părintești se exprimă prin exercitarea acestor drepturi în detrimentul copilului și poate fi manifestat, prin crearea unor obstacole în procesul de instruire a copilului, prin antrenarea copilului în acțiuni criminale, inițierea în consumul de băuturi alcoolice, folosirea substanțelor stupefiante și psihotrope, practicarea jocurilor de noroc, cerșitul și alte acte ilicite.

Instanțele de judecată au menționat că decăderea din drepturile părintești este cea mai gravă sancțiune din dreptul familiei, care se poate aplica unui părinte pentru greșeli de o gravitate deosebită în exercitarea drepturilor sau îndeplinirea îndatoririlor părintești cu privire la persoana copilului minor. Neexercitarea corespunzătoare a drepturilor părintești trebuie să aibă o anumită gravitate pentru a atrage sancțiunea decăderii, astfel că nu orice atitudine sau comportament necorespunzător al părinților conduce la decăderea din drepturile părintești.

La caz, Elena Sîrbu unicul motiv de decădere a lui Nicolae Cerap din drepturile părintești a invocat că acesta se eschivează de la executarea obligațiilor părintești prin neachitarea pensiei de întreținere.

Acest argument a fost respins de către instanțele de judecată, ori deși s-a constatat că Nicolae Cerap are datorii la plata pensiei pentru întreținerea copilului minor, acest fapt nu poate servi un temei de admitere a acțiunii, or, nu s-a demonstrat că Nicolae Cerap cunoaște despre intentarea procedurii de executare, fiind anunțat în căutare, acțiuni întreprinse în cadrul procedurii de executare a documentului executoriu.

Împotriva deciziei instanței de apel a depus recurs Elena Sîrbu, reprezentat de avocatul Valentin Guțu, admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de fond. (f.d. 135-136)

În motivarea recursului Elena Sîrbu a menționat că instanțele de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și au interpretat eronat legea și au apreciat arbitrar probele. Totodată, a invocat dezacordul cu motivarea instanțelor de judecată privind respingerea acțiunii.

În opinia recurenteii circumstanțele de fapt relatate în cererea de chemare în judecată urmau a fi apreciate în favoare decăderii lui Nicolae Cerap din drepturile părintești, deoarece acestea sunt în interesul superior al copilului.

În susținerea solicitării de a remite cauza la rejudecare în instanța de fond Elena Sîrbu a relatat că instanțele de judecată nu a atras în proces autoritatea tutelară din r-nul Telenești de la locul de trai a lui Nicolae Cerap și fără a avea avizul acesteia a respins cererea de chemare în judecată.

La 15 septembrie 2022 Direcția pentru protecția drepturilor copilului sectorul Buiucani, mun. Chișinău a depus referință asupra recursului declarat de către Elena Sîrbu, solicitând ca la pronunțarea hotărârii instanța de judecată să țină cont de interesul superior al copilului.

În conformitate cu art. 434, alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 02 iunie 2022, expedită participanților la proces la 04 iulie 2022. (f.d.128)

Elena Sîrbu, reprezentat de avocatul Valentin Guțu, s-a conformat prevederilor legale și la 16 august 2022, în termen, a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel.

Examinând admisibilitatea recursului, fără prezența participanților la proces, în acord cu procedura specificată la articolul 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs formulată de către Elena Sîrbu, reprezentat de avocatul Valentin Guțu, este inadmisibilă, pentru motivele ce succed.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă că acestea nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă, nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul de admisibilitate reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Urmează a fi reiterat că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) din Codul de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în

care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) din Codul de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Elena Sîrbu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentei la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, Colegiul reține că argumentele invocate de către recurentă nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Elena Sîrbu, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Elena Sîrbu, reprezentat de avocatul Valentin Guțu, ca fiind inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Elena Sîrbu, reprezentat de avocatul Valentin Guțu, împotriva deciziei din data de 02 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh